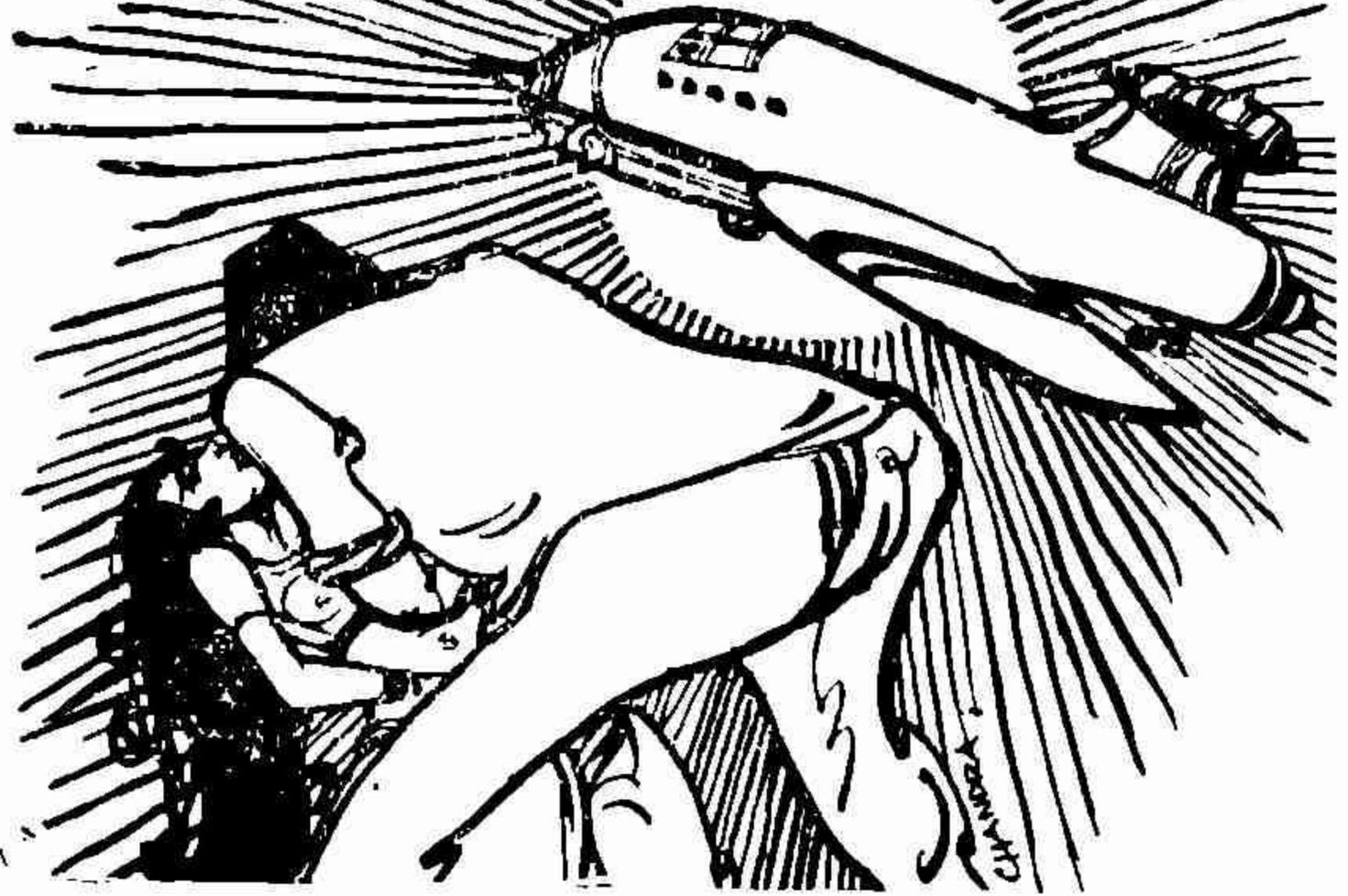

సీరియల్

శృంగారం

(మూడవ భాగము)

ఓడ చుక్కాని దిశవైపున మీటర్ ఆపరేటెడ్ వింച് వుంది. వించ్ డ్రమ్ చుట్టూ బలమై హెపర్ టెనన్ వేరు చివరన ఇనుప కొక్కాలు బిగించబడి వున్నాయి. ఓడ మధ్యలో నిర్మింపబడిన సెలూన్ కప్పు తొలగించడానికి వీలుగా నిర్మించబడింది. కప్పుమీద అమర్చిన రెండు రింగులకూ వించ్ గొలుసు చివరి కొక్కాలు తగిలించి వించ్ ఆపరేట్ చేస్తే ఈజీగా కప్పు తొలగించవచ్చు. గది బయట ఓడ అంతా చుట్టూతా గట్టి అల్యూమినియమ్ ట్యూబులతో రెయిలింగ్ వేసివుంది.

“పోర్టు కనాల్ లోకి వదలిపెట్టండి. ట్రయల్ రన్ కు

తీసుకోతాను" అన్నాడు లుముంబా ఓడవైపు తృప్తిగా చూస్తూ.

"మరి నా డబ్బు?"

"ఆఫీసుకు పద... అన్నట్లు నాకోసం పెద్ద అటవెట్టెలు అయిన వచ్చివుండాలి. వాటిని ఓడలో పెట్టించు" అన్నాడు లుముంబా.

లిన్ వాన్ చకచక తన అనుయాయులకు ఆర్డరు జారీ చేశాడు.

లుముంబా వెంటే ఆఫీసులోకి దారి తీశాడు.

లుముంబా సూట్ కేసు తెరచి వంద డాలర్ల నోట్ల కట్టు నాలుగు లేబిల్ మీద పెట్టాడు.

*

*

*

తెల్ల వారేటప్పటికి హాంకాంగ్ నుండి బయటపడి దాదాపు మూడువందల యాభై మైళ్ళ పైచిలుకు ప్రయాణం చేశాడు లుముంబా...

సాయంత్రం ఆరుగంటల సమయంలో ట్రయల్ రన్ కోసం పోర్ట్ ట్రాఫిక్ కంట్రోలర్ పర్మిషన్ అడిగి సముద్ర జలాల్లో ప్రవేశించాడు. ఏడుగంటల వరకూ పోరుకు నాలుగు మైళ్ళ లోపునే తీరం వెంట 'షాడో'ను నడుపుతూ కంట్రోల్స్ అన్నీ చెక్ చేసుకొన్నాడు.

క్రొత్త ఇంజను శావడంవల్ల నౌక అద్భుతంగా పని చేస్తోంది. దానికి తోడు నౌక సైజు, బరువులు, ఇంజన్ శక్తికి సరైన సమన్వయం వుండడంవలన నౌకలోని ప్రతి భాగం కంట్రోల్స్ కు చక్కని రెస్పాన్స్ యిస్తోంది.

చీకటిపడే కొలదీ నౌక మెల్లిమెల్లిగా తీరంనుండి దూరంగా తీసుకుపోసాగాడు... పదెనిమిది నాట్స్ పవర్ వున్న ఇంజన్ అది. అలివేగంగా పోయే మోటారుబోటు

కన్న శక్తివంతమైన ఇంజను రొడార్స్ టర్బయిన్ ఇంజను కావడంవలన ట్రబుల్ ఫ్రీ పెర్ ఫాక్సెన్స్ యిస్తాయి.

రాత్రి తొమ్మిదిగంటలకల్లా తీరం నుండి పన్నెండు మైళ్ళ బయటికి వచ్చేశాడు. రేడియోలో ఫోర్ కంట్రోలర్ గీ పెడుతున్నాడు.

“షాడో ఆఫ్ లుముంబా! యు ఆర్ టూ ఫార్ అవుట్ ఆన్ ది కోస్ట్... కమ్ బాక్” బహుశా కంట్రోలర్ రాడార్ స్క్రీన్ మీద తన నౌక చిన్న చుక్కలా కనిపిస్తూ వుండాలి...

జవాబివ్వలేదు లుముంబా, త్రోటిల్స్ ముందుకు త్రోసి నౌక వేగం పన్నెండు నాట్స్ కు పెంచాడు. సముద్రజలాల్ని కోనుకుంటూ రాకెట్ లా దూసుకుపోతోంది ‘షాడో’.

దూరంగా ఏవో సైరన్లు వినిపించాయి. తల త్రిప్పి చూశాడు లుముంబా.

హాంకాంగ్ పెట్రోలు బోట్లు షాడోవైపే దూసు కొస్తున్నాయి. మనసులోనే సవ్యకొని నౌక లెట్లన్నీ ఆర్పేసి నల్లబై ఆయిదు డిగ్రీల కోణంలో నౌక దిశ మార్చాడు. నౌక క్లాస్ ప్రక్కకు తిరగడం వలన పెట్రోలుబోట్లు దగ్గరయినట్లనిపించాయి.

నిజానికి షాడో వేగాన్ని అందుకోగల వేగం లేదా పెట్రోలుబోట్లకు. మాక్సిమమ్ పదిహేను నాట్స్ వేగం పోతాయి అవి. క్రమక్రమంగా ఇంజన్ స్పీడు పెంచ సాగాడు. ఆరగంటలో పెట్రోలుబోట్లు కనుచూపుమేర దూరంలో లేకుండాపోయాయి.

గంటవరకూ అదే వేగంతో ప్రయాణం చేశాడు

లుముంబా. తరువాత మలక్కా జలసంధివెపు కోర్స్
సెట్ చేసుకొని పన్నెండు నాట్స్ వేగంతో స్టడీగా
పోనివ్వసాగాడు.

తెల్లవారేప్పటికల్లా మలక్కా స్ట్రీయిట్స్ చాటి
బంగాళాఖాతంలోకి ప్రవేశించింది నౌక. రాత్రంతా
నిద్రలేదు. మలక్కా స్ట్రీయిట్స్ హెవీ ట్రాఫిక్ వుండే
సముద్రమార్గం...వివిధ దేశాలకు చెందిన రకరకాల
నౌకలు ఆ మార్గాన ఇరవైనాలుగంటలూ ప్రయాణం
చేస్తూ వుంటాయి. పైగా ఈ ప్రాంతంలో సముద్రయా
నానికి అనువైన మార్గం కేవలం మెలునుండి మెలున్నర
మాత్రమే వుంటుంది. అంచేత రాత్రంతా మేలుకొని
చాలా దీక్షగా ఓడ నడపాల్సి వచ్చింది.

తూర్పున వుదయరేఖలు కనబడగానే నౌకను ఆటో
పెలట్ లోకి పెట్టే, డెక్ మీద కూడు డెక్ చెయ్యిరు
వేళాడు. కను కొన్న బట్టతలవాడి బొమ్మను, పాడుగాటి
ఆడదాని బొమ్మనూ, సన్నటివాడి బొమ్మను కూడు కుర్చీ
లలో కూర్చో బెట్టాడు.

తర్వాత పాటి బాబ్ హాయిర్ అమ్మాయి బొమ్మను
డెక్ కు ఓ మూల టవల్ పరచి దానిమీద బోర్లా పడుకో
బెట్టాడు. మరో లావుపాటి వ్యక్తిబొమ్మను డెక్ మీద
వెలికిలా పడుకోబెట్టాడు.

దూరంనుండి నౌక వేపు ఎవరయినా చూస్తే, నౌకలోని
ప్యాసింజర్లందరూ డెక్ మీద సన్ బాతింగ్ చేస్తున్నట్లుగా
కనిపిస్తుంది.

తర్వాత క్యాబిన్ రూమ్ లో నౌకను ఆటోపెలట్
లోనే వుంచి, సాండ్ విచెస్ తిని, ఆపిల్ జ్యూస్ త్రాగి
పన్నెండున్నరకు అలారం పెట్టి, బంక్ లో నిద్రకుపక్ర
మింనాడు,

పన్నెండున్నర వరకూ ఒక్క తేలియకుండా నిద్ర పోయాడు లుముంబా. పన్నెండున్నరకు ఆలారం ప్రొగగానే మెలకువ వచ్చింది. ఆకాశం మేఘవృతమై వుంది.

సాయంత్రం నాలుగుంబావుకు 'షాడో' పాసేజ్ ఎలెండ్ ప్రాంతానికి చేరింది.

పాసేజ్ అయిలాండ్ నికోబార్ దీవుల్లాని వందలాది మనుష్య నివాసంలేని దీవుల్లో ఒకటి. చాలా చిన్నదీవి. చిన్నచిన్న రాళ్ళగుట్టలతోనూ వెదురు చెట్లతోనూ నిండి వుంటుంది. దీవిచుట్టూ మోకాలిలోతు నీళ్ళలో దాదాపు అరమైలు బీచ్ వుంటుంది. నాక చేర్చడానికి లుముంబా ఈ దీవిని ఎన్నుకోవడానికి కారణం అదే.

నాలుగున్నరయ్యేప్పటికి సముద్రంలో ఎక్కడలేని ప్రకాంతత ఏర్పడింది. సముద్రపు అటుపోటులు పూర్తిగా తగ్గిపోయాయి. నాక కెండా కదిలే మాత్రం గాలి కూడా వీచడంలేదు.

త్వరలో తుఫాను ప్రారంభమవుతుంది అనుకొన్నాడు లుముంబా మనసులో.

'షాడో'ను దీవికి ఎదురుగా తిప్పాడు. దూరంగా గుంపుగా తాడిచెట్లు, దట్టంగా వెదురుదుబ్బలు, రాళ్ళ గుట్టలు కనిపిస్తున్నాయి.

మెల్లిగా నాకను లోతులోని నీళ్ళలోకి నడిపించాడు. బీచ్ లాండింగ్ టైపు నాకల్లో వున్న ఎడ్యాంపేజి అదే. నాక అడుగుభాగం మామూలు నాకలమమలే కాకుండా సమతలంగా వుండడంవలన అతి తక్కువ లోతున్న ప్రదేశంలోకూడా నాక సులభంగా కదులుంది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో నార్మండేదగ్గర బీచ్ లో

సైన్యాల్ని దింపడానికి ఆమెరికన్ సైన్యం యిలాంటి నౌకలనే వాడింది.

నీరు అడుగు లోతుకన్నా యెక్కువ వుండదనుకొ గానే 'షాడో' స్పీడు పెంచాడు. ఆ వేగానికి బీచ్ మీద ఇసుకనుకూడా తోసుకుంటూ ఒడెక్కేసింది నౌక. నౌక తీరాన్ని తాకినప్పుడు ఆ తాకిడికి నౌక ముందుభాగం విరిగిపోతుండేమో నన్నంతగా కదిలిపోయింది.

నౌక రాళ్ళగుట్టలదగ్గరకు చేరేవరకూ ఇంజన్ ఆఫ్ చెయ్యలేదు.

ఇంజన్ ఆఫ్ చేసి వెంటనే నౌక నాలుగు మూలలా బలమైన ఇనుపగొలుసులకు అతికించబడిన లంగరను బీచ్ మీద వున్న రాళ్ళగుట్టలో దిగొట్టాడు. ఒక వేళ తుఫాను వచ్చి సముద్రం పొంగితే ఆ వరదకు నౌక ఎటూ కొట్టుకు పోకుండా ఈ లంగరు పట్టి వుంచుతాయి. ఒక్కో గొలుసు దాదాపు వంద అడుగుల పొడవు వుండడంవలన నీటిమట్టం వంద అడుగుల ఎత్తుకు లేచినా నౌక నీటిమీద తేలుతూనే వుంటుంది.

లుముంబా నౌకలాని రబ్బరుబొమ్మల్ని కత్తితో చిన్న చిన్న ముక్కలుగా తోసి ఒక్కొక్క ముక్కే నీటిలో పడేశాడు.

తర్వాత కాబిన్ రాక్ లోంచి చిన్న ఇన్ పేటరుల్ రబ్బరు డింగీ, వన్ అండ్ హాఫ్ హార్స్ పవర్ డీసిలు ఇంజను, CO₂ థార్టర్ ఒకటి, పెద్ద చేపలుపట్టే వల బయటకు తీశాడు లుముంబా.

వలను నౌకంతా కప్పి, వల త్రాళ్ళను నేలలో దించిన చిన్నచిన్న మేకులకు కట్టేశాడు. తర్వాత చుట్టుపక్కల వున్న చిన్నచిన్న పొదలు, వెదురుదుబ్బులు సరికి వల

నిండా గ్రుచ్చాడు. ఇప్పుడు ఆకాశంలోనుండి గాని, దూరంనుండిగాని చూస్తే మోటారుబోటు కనిపించదు. కేవలం యెత్తుగా పెరిగిన దుబ్బులు మాత్రం కనిపిస్తాయి...

తర్వాత CO₂ కార్బిట్ పేల్చి ఆ గ్యాస్ను ఇన్ పేటబులు రబ్బర్ డింగీకి ఎక్కంచాడు. తలగడాసెజులో వున్న రబ్బరు డింగీ పొంగి చిన్నసెజు నావలా తయారైంది. దానికో మూల డీసిలు ఇంజను బిగించాడు.

బీచంతా కలయజూసి, ఏమీ బయట వదలిపెట్టనట్లు నిరారించుకొని డింగీని నీళ్లలోకి యొడ్చుకొంటూ పోయాడు.

మొదటి వందగజాలు అలలపెనుండి నెటుకొంటూ, ఈదుకొంటూ రబ్బరుడింగీని సముద్రంలోకంటా తోసుకెళ్ళాడు. కాస్త కరటాల ఒరవడి తగిన తరువాత ఎగిరి డింగీమీద కూర్చొని ఇంజన్ సార్ చేశాడు.

సన్నని శబ్దంతో ఇంజన్ సారయింది. డింగీకి ఓవైపు చిన్న చెక్కముక్కను చుక్కానిలా ఉపయోగిస్తూ పాసేజ్ ఐలండ్కు వంద కిలోమీటర్ల దూరంలోవున్న ట్రాలెర్స్ ఐలండ్ వైపు బయలుదేరాడు లుముంబా.

ట్రాలెర్స్ ఐలండ్ స్కగ్లింగ్కు ప్రసిద్ధి. అక్కడినుండి ఏదో రకంగా మద్రాసు చేరడం అంత కష్టమైన పనేమీకాదు.

రబ్బరు మోటారుబోటు మెల్లిగా ట్రాలెర్స్ ఐలండ్ వైపు కదలసాగింది.

*

*

*

ఉదయం పదకొండు గంటలయింది...

సెషన్స్ జడ్జి కోర్టులో జయపాండ్యన్ హత్యా

నేరంపై వాదప్రతివాదనలు అంతకు ముందుకోశే ముగిశాయి.

జడ్జి తీర్పుకోసం అందరూ వేచివున్నారు.

భార్యను, పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్ని హత్యచేసిన నేరానికి జయపాండ్యన్ శిక్ష అనుభవించడానికి సిద్ధంగా వున్నాడు.

ఇన్ స్పెక్టర్ని చంపడంలో ముత్తు ప్రమేయం లేదనీ, అతను గుడిశెలలో లేనప్పుడే ఇన్ స్పెక్టర్ని చంపి తనే స్వయంగా తోటలో పాతిపెట్టాననీ, ఈ విషయం ముత్తుకు ఏమాత్రం తెలియదనీ జయపాండ్యన్ తన వాఙ్మూలంలో చెప్పాడు.

ఆక్సిడెంట్లో బలమైన గాయాలు తగిలి మరణావస్థలో వున్న జయపాండ్యన్ను ఆస్పత్రిలో చేర్చారు పోలీసులు.

ఆక్సిడెంట్ సమయంలో జయపాండ్యన్ వుపయోగిస్తున్న పోలీసు గుర్తులున్న మోటారుసెకిలు, ఊడై పోలీసులు అందజేసిన సమాచారం, మోటార్ సెకిల్ తాలూకు ఇన్ స్పెక్టర్ కనిపించకపోవడం, జయపాండ్యన్ జేబులో నోరికిన పోలీస్ స్పెషలు పిస్తోలు—ఇవన్నీ పోలీసుల దర్యాప్తుకు చాలా తోడ్పడ్డాయి.

జయపాండ్యన్ ప్రమాదస్థితినుండి బయటపడేప్పటికి జయపాండ్యన్ మీద బలమైన కేసు ఎస్టాబ్లిష్ చేసి, హత్యా నేరానికి సెషన్స్లో కేసు పెట్టారు పోలీసులు. తన నేరాలన్నిటినీ యధాతధంగా ఒప్పుకొని వాఙ్మూలం వ్రాసిచ్చాడు జయపాండ్యన్.

కోరు గడియారం పదకొండున్నర కొట్టింది.

ఇరవై ఏనిమిది పేజీల జడ్జి మెంట్ చదవడం మొదలు పెట్టాడు సెషన్స్ జడ్జి.

జయపాండ్యన్ నిర్వికారంగా వింటున్నాడు. చివరి పేజీలో జయపాండ్యన్ లాంటి చదువుకొన్న వ్యక్తులు, బాధ్యతాయుతమైన అధికారిగా పనిచేసినవాళ్ళు నేరస్థులుగా పారిపోవడంపట్ల తన విచారాన్ని వ్యక్తం చేశాడు జడ్జి.

జయపాండ్యన్ కు ఉరిశిక్ష పడింది.

మార్చి పద్నాలుగో తారీఖు వుదయం ఉరి అమలు చేస్తారని తెలిసింది.

జయపాండ్యన్ లో ఏ విధమైన రియాక్షన్ కనిపించలేదు.

*

*

*

కాపెన్ విన్నర్ ప్రాఫెసర్ రామన్న, ఎయిర్ వెస్ మార్ల్ గోవింద్ నాయర్ మరో టెస్ట్ పేలర్, ప్రేమ్ సింగ్, నేషనల్ ఎయిరోనాటిక్ అండ్ స్పేస్ రిసెర్చ్ సెంటర్ హాంగ్ కంగ్ లో నిలబడివున్నారు.

ఎదురుగా నూపర్ స్క్రెకట్ 'అంగారక' కు లాస్ట్ మినిట్ ఫ్లైట్ చెకింగ్ చేస్తున్నారు మెకానిక్ లు.

యస్. ఎ. యస్. ఆర్. సి., ప్రవేశార్హత వున్న వ్యక్తులకూడా ఈ హాంగ్ క్ లోకి రావడానికి వీలులేదు. ప్రత్యేకమైన అనుమతిపొందిన ఓ డజను మంది వ్యక్తులు మాత్రమే ఈ హాంగ్ క్ లోకి రాగలరు.

ప్రాఫెసర్ రామన్న ముఖంలో విజయగర్వం తొంగి చూస్తోంది.

ఇంతవరకూ ముప్పై రెండుసార్లు 'అంగారక'ను ఆకాశంలోకి తీసుకెళ్ళి టెస్టుచేశారు పేలర్లు. ఈ క్రొత్త విమానంలోని వివిధ పరికరాలు, అవి పనిచేసే తీరు తెన్నులు పరీక్షించడానికి వుద్దేశింపబడినవి ఈ టెస్ట్ ఫ్లైట్ లు.

సాధారణంగా క్రొత్తగా తయారుచేయబడే ప్రతి జెట్ విమానాన్ని కొన్ని వందలసార్లయినా పరీక్షించడే మామూలు వుపయోగానికి అనుమతించరు. భారీ ఎత్తున వుత్పత్తి మొదలుపెట్టారు.

ఈ క్రొత్త నూపర్ జెట్ 'అంగారక'లో అనేక రకాల క్రొత్త పరికరాలు, ఆయుధాలు అమర్చడం జరిగింది. దానికేతోడు 'వర్టికల్ లేకాఫ్' సిస్టమ్తో పనిచేసే యుద్ధవిమానాల్లో ఇది మొదటిది.

అంతేకాక దీనిలో అమర్చిన జెట్ ఇంజన్లు దాదాపు పన్నెండుగంటలు నిర్విరామంగా పని చేయగలవని ప్రొఫెసర్ రామన్న అంచనా...అంటే ఈ జెట్ విమానం దాదాపు పదిగంటలకు పెబడి ఆకాశంలో ఎగురుతూ వుండగలదని అర్థం. ఇంతవరకూ ప్రపంచానికి తెలిసిన యుద్ధ విమానాల్లో ఏదీ అయిదారు గంటలకు మించి ఆకాశంలో ఎగురగలదని లేదు.

దీనికి కారణం యుద్ధవిమానాల సైజు, తేలిక గా గాలిలో పట్టలు కొట్టడానికి ఏలుగా దాదాపు అన్ని యుద్ధ విమానాలు చిన్న సైజులోనే తయారు చేస్తారు. అందువలన వాటిబరువు తక్కువగా వుండి, ఆకాశంలో ఆక్రోబాటిక్స్ చేసే అవకాశం వుంటుంది.

ఆకాశంలో విమానం ఎక్కువసేపు వుండాలి అంటే, విమానం సైజు పెద్దదిగా వుండాలి, ఎక్కువ పెట్రోలు తీసుకెళ్ళగలిగి వుండాలి. పాసింజర్ సర్వీసులకు వుపయోగించే జంబో జెట్స్, ఎయిర్ బస్ మొదలయిన విమానాలు జెట్ విమానాలకన్న దాదాపు ఆరేడు రెట్లు సైజులో పెద్దదిగా వుంటాయి. కనుకే అవి దాదాపు పదిహేను గంటలవరకు ఎగురుతూ వుండగలవు.

ఇంతవరకూ జరిగిన ఫ్లయిట్ టెస్ట్లలో 'అంగారక'ను ఎప్పుడూ నాలుగైదు గంటలకన్న ఎక్కువకాలం ఆకాశంలో వుంచలేదు. ఈ కాలంలో 'అంగారక'లోని వివిధ పరికరాలను, అవి పనిచేసే తీరు తెన్నులు ఊణంగా పరీక్షించటం జరిగింది.

ఈరోజు ఫుల్ లోడ్ తో, అంటే అంగారక మొయ్య గలిగినంత బరువుతో ఆకాశంలో ఎంతసేపు వుండగలదో నిర్ణయించడానికి 'ఎండ్యూరెన్స్' టెస్ట్లు మొదలు పెడుతున్నారు.

విమానంలో పరికరాలన్నీ పూర్తిగా అమర్చి పెట్రోలు టాంకులు నిండా ఇంధనం నింపి టెస్ట్ ఫెలట్ జెట్ ను ఆకాశంలోకి తీసుకళతాడు. విమానంలో ఇంధనం పూర్తిగా అయిపోయేవరకూ వివిధ స్వీచ్స్ లో విమానం ఎండ్యూరెన్స్ ఎంతవుంటుందో పరీక్షించడం జరుగుతుంది.

చాలా ప్రమాదంతో కూడుకున్న పని అది.

'అంగారక' జెట్ విమానంలో కూర్చొని కంట్రోల్ పానల్ లోని వివిధ పరికరాల్ని చెక్ చేసుకొన్నాడు కెప్టెన్ విన్నర్.

కమ్యూనికేషన్ సెట్ తలకు తగిలించుకొని టైమ్ చూశాడు విన్నర్. పన్నెండుంబావయింది.

జెట్ ఫైటర్ తోకమీద, రెక్కలమీద జెట్ పెయింట్ తో ఇండియన్ ఎయిర్ ఫోర్స్ మార్కింగ్స్ వేసివున్నాయి. మిట్టమధ్యాహ్నం ఎండలో అద్దంలా అల్యూమినియం పెయింట్ తో పాలిష్ చేయబడిన విమానం ధగధగ మెరిసిపోతోంది. విమానాన్ని అలా విపరీతంగా సూర్యకిరణాలు రిఫ్లెక్ట్ అయ్యేలా పాలిష్

చెయ్యడంలా ఒక ప్రత్యేకమైన ఉద్దేశ్యం వుంది. విమానం ఆకాశంలోకి లేస్తున్నప్పుడు ఎవరయినా ఫోటో గ్రాఫ్ చెయ్యాలని ప్రయత్నించినా స్పష్టమైన ఛాయా చిత్రం రాదు.

విన్నర్ మెక్ ఆన్ చేశాడు.

“టెస్ట్ ఫ్లయిట్ జీరో త్రీత్రీ...రడీ టు లేకాఫ్... పర్మిషన్ రిక్వైస్ట్...విన్నర్!”

రిసెర్చ్ సెంటర్ ఎయిర్ కంట్రోలు టవర్ నుండి కంట్రోలర్ స్వరం స్పష్టంగా వినిపించింది.

“పర్మిషన్ గ్రాంటెడ్ ఫర్ ఇమిడియట్ లేకాఫ్ యువర్ ఆల్టిమ్యూమ్ థర్టీ థవుజండ్ ఫీట్. ప్రాసీడ్ అండ్ కీప్ సర్కిలింగ్ ఎట్ టు జీరో టు లోజర్ —”

కాపెన్ విన్నర్ ఇంజన్ రెజ్ చేసి త్రోటల్స్ ముందుకు త్రోసి కంట్రోలు ఫెడలుమీద కాలు తప్పించాడు.

‘అంగారక’ టర్ మాక్ మీదనుండి పెద్ద శబ్దంతో హెలికాప్టర్ లా గాలిలోకి లేచింది.

అంగారక రాకెట్ల నిముషానికి ముప్పైవేల అడుగుల చొప్పున ఆకాశంలోకి దూసుకుపోయింది.

“జీరో త్రీత్రీ లెవల్ ఆఫ్ ఎట్ థర్టీ టౌజండ్” కంట్రోలర్ స్వరం వినిపిస్తోంది.

నిముషంలో ముప్పైవేల అడుగుల ఎత్తుకు చేరుకొంది అంగారక.

“థర్టీ టౌజండ్ అండ్ లెవలింగ్ ఆఫ్... విన్నర్ —”

“వేరిగుడ్! కీప్ సర్కిలింగ్ ఎట్ త్రీ ఎయిటి డిగ్రీస్...కాల్యుకులేట్ విండ్ డ్రిఫ్ట్” కంట్రోలర్ స్వరం.

అలా మొదలయింది అంగారక ఎండ్యూరెన్స్
టెస్ట్...

సాయంత్రం ఏడున్నరయింది. అప్పటికి అంగారక పై
కగరి సరిగా ఏడుగంటలయింది.

“జీరో శ్రీశ్రీ కాలింగ్ ... దేరీజ్ సమ్థింగ్ రాంగ్
విత్ ది పోర్టెబుల్ ఇంజన్” అన్నాడు విన్నర్ రేడియో
రిసీవింగ్ సెట్ ఆన్ చేస్తూ.

“దిసీజ్ కంట్రోల్! వాట్ హాపెన్స్ డిసెండ్
ఇమ్మిడియట్లీ టు ట్వంటీతాజండ్ ఫీట్.”

“కంట్రోల్ ... ఏకాంట్ నీ ఎసిథింగ్ ... పవర్
స్పర్క్ ఫెయిలు అయింది.”

అప్పుడే విమానం టెస్టు కేంద్రంనుండి దాదాపు
నాలుగువందల మైళ్ళదూరం వుంది.

ఇంకొక్క యాభైమైళ్లు వెళ్ళగలిగితే బంగాళాఖాతం
వస్తుంది అనుకొన్నాడు విన్నర్ విమానాన్ని క్రిందకు
దించుతూ.

ఇప్పుడు విమానం ఫుల్ స్పీడ్ లో ట్రీటూవ్ లెవలులో
అంటే భూమికి ఇరవై అడుగుల ఎత్తున దూసుకు
పోతోంది.

“జీరో శ్రీశ్రీ! ఖడ్ యు హియర్ మి ... గివ్ మి
సేటస్ రిపోర్ట్” కంట్రోలర్ కంఠంలో ఆందోళన కనిపి
స్తోంది.

“మెగాడ్! దిసీజ్ హెల్ ... ఏవిల్ బెయిలవుట్”
అంటున్నాడు విన్నర్.

భూమికి ఇరవై అడుగుల ఎత్తున విమానం వెళుతోంటే
తను ఎటువైపు వున్నదీ రాడాగ్లో కంట్రోలర్ చూడ
లేడని తెలుసు విన్నర్కి. కాని తను రేడియోలో

మాట్లాడినంత సేపూ తను ఎక్కడ వుంది వి. ఓ. హెచ్. సహాయంతో తేలిగా కనుక్కోవచ్చు.

విమానం అతి తక్కువ ఎత్తులో సముద్రపు ఒడ్డు సమీపిస్తోంది. అంత తక్కువ ఎత్తులో సముద్రపు ఒడ్డున బెస్ట్ వాళ్ళు చేతులు వూపడం కనిపించింది. చటుక్కున విమానాన్ని పైకి లేపి రాకెట్ రిలీజ్ బటన్ నొక్కాడు.

ఎయిరేటు సర్ఫేస్ మిస్సైల్ 26 డి ఎర్రని మంటలు వెదజల్లుతూ సముద్రంలో పడి పేలింది. రేపు జర్రబోయే ఎంక్వయిరీలో ఎర్రగా కాలుతున్న దేదో విమానంలోనుండి సముద్రంలో పడినట్లు ఈ బెస్ట్ వాళ్ళు చెబుతారు. అదే కావాలి విన్నర్ కు.

“హలో... జీరో త్రీ త్రీ... కుడ్ యు హియర్ మి... ఆన్సర్... ఆన్సర్ మి... హలో విన్నర్... కుడ్ యు రీడ్ మి... హలో... జీరో త్రీ త్రీ... జీరో త్రీ త్రీ” రేడియోలో కంట్రోలర్ మొత్తుకుంటున్నాడు.

మనసులో నే నవ్వుకొన్నాడు విన్నర్. సముద్రపు నీటి మీద ఇరవై అడుగుల ఎత్తున పోనిస్తున్నాడు అంగారకను. కంట్రోల్ టవర్ లో రాడార్ తమ వునికిని పసికట్టడం అసంభవం. అందులోనూ రేడియోలో తను మాట్లాడనంత కాలం వి. ఓ. హెచ్. వుపయోగించి కూడా తను ఎక్కడున్నదీ కనుక్కోలేరు. రేడియో స్విచ్ ఆఫ్ చేసి ఆటో మేటిక్ డైరక్షన్ ఫైండర్ వైపు చూశాడు.

తను చేరుకోవలసిన సానం ఇంకా రెండువందల మైళ్ళు వున్నట్లుగా చూపెడుతోంది. అంటే పది నిమిషాలు.

అయిదు నిమిషాలు దాటగానే స్పీడు తగ్గించి కంపాస్ లో సెటింగ్ సరిచేసుకొన్నాడు.

మరో అయిదునిమిషాల్లో తనకు కావలసిన ప్రదేశం దగ్గరికి చేరుకొన్నాడు.

గ్లాస్ కాబిన్ లోనుండి క్రిందకు చూశాడు. దూరంగా నికోబార్ ఐలండ్ సముద్రంలో నల్లని చుక్కల్లా కనిపిస్తున్నాయి.

కాపెన్ విన్నర్ విమానాన్ని తిన్నగా పాసేస్తే ఐలండ్ మీదకు తీసుకళ్ళాడు.

బీచ్ లో కామాప్లాగ్ నెట్ క్రిందవున్న 'షాడో' నాక ప్రక్కనే 'అంగారక'ను దింపాడు. విమానం లోంచి క్రిందికి దిగి చకచకా నెట్ ను తొలగించాడు.

తరువాత 'షాడో' డెక్ మీది వింച് ఆపరేట్ చేసి సెల్యాన్ రూమ్ మీది పైకప్పు తొలగించాడు.

తిరిగి గబగబ విమానంలోకి ఎక్కి విమానాన్ని గాలిలో లేపాడు. అంగారకను మెల్లిగా ఎగరనిస్తూ సెల్యాన్ తిన్నగా తీసుకొచ్చాడు. అతి జాగ్రత్తగా ఒక్కొక్క అంగుళమే జెట్ ఫైటర్ ను క్రిందికి దింపసాగాడు.

హెలికాప్టర్ లా వున్న చోటునుండి పై కెగరడం, క్రిందికి దిగడంలాంటి లక్షణం అంగారకకు వుండడం విన్నర్ కు ఎంతో వుపయోగించింది.

'అంగారక జెట్ ఫైటర్ ఓడ సెల్యాన్ గదిలో సరిగా సరిపోయింది. ఒక్కొక్క అంగుళం చొప్పునా జెట్ ను జాగ్రత్తగా సెల్యాన్ లో దింపి ఇంజన్ ఆఫ్ చేశాడు.

చకచక క్రిందికి దిగి మళ్ళీ వించ్ ఆపరేట్ చేసి 'సెల్యాన్ పైకప్పును యధాతథంగా అమర్చాడు.

ఇప్పుడు బయటనుండి చూసేవారితో కేవలం ఓడ తప్ప, సెల్యాన్ గదిలో దాచిన విమానం మాత్రం కనబడదు.

తర్వాత మళ్ళీ యథాప్రకారం షాడో పైన నెట్ కప్పి దానిమీద వెదురుదుబ్బలు, తుప్పలు కప్పాడు.

తను బయటికి, లోపలికి వెళ్ళడానికి మాత్రం చిన్న రంధ్రం ఒకటి నెట్ లో అట్టే పెట్టుకొన్నాడు.

కాబిన్ లో స్టా వెళ్ళింది కాఫీ కామకున్నాడు.

వేడి వేడి కాఫీలో బిస్కెట్లు నంజుకు తింటూ రేడియో ఆన్ చేశాడు.

తొమ్మిదింటావు వార్తలో 'అంగారక' ప్రమాదం గురించి న్యూస్ ఏమీ లేదు.

బహుశా తర్వాతకూడా రాదు అనుకొన్నాడు. అంగారక లాంటి సూపర్ ఫైన్ జెట్ ఫైటర్ని తయారుచేస్తున్నట్లు ఏ దేశమూ ఒప్పుకోదు.

అంగారక ప్రమాదం రహస్యంగా వుంచబడుతుందనడంలో సందేహంలేదు.

విన్నర్, అంగారకను షాడోలో దాచే సమయానికి ఇంకా బంగాళాఖాతంలో ఎటువంటి అన్వేషణా ప్రయత్నాలు మొదలవలేదు.

* * *

రాత్రి పదింటావయింది. అంగారక కనిపించకుండా పోయి అప్పటికి రెండుగంటలు దాటిపోయింది.

విక్రాంట్ విమానవాహక నౌక, ఫ్లయిట్ డెక్ లెట వెలుతురుతో నిండిపోయింది.

చకచకా డెక్ లిఫ్ట్లు పనిచేశాయి. నౌక అంతర్భాగంలో నుండి అరడజను 'సీ హాక్' విమానాలు పైకి వచ్చాయి.

సెర్చ్ మెసేజ్ అందిన పావుగంటలో ఆరు సీహాక్ విమానాలు కూలిపోయిన అంగారకను గాలించడానికి బంగాళాఖాతం మీద ఎగురుతూ పోయాయి.

అదే సయమంగా పోర్ బెయిర్ లోని నేవల్ బేస్ నుండి నాలుగు వెట్రోలుబోట్స్, గెండు హెలికాప్టర్లు, తమకూ మద్రాసుకు మధ్యనున్న సముద్రప్రాంతాన్ని వెతకడానికి బయలుదేరాయి.

కూలిపోయింది మామూలు విమానమయితే యిన్ని జాగ్రత్తలు, ఇంత సిబ్బంది వెంటనే వెతికే కృషిలో పాల్గొనేవాళ్ళేకాదు. కాని 'అంగారక' నేషనల్ స్క్విడ్. అది శత్రువు చేతిలో పడినా, దాని స్వరూప స్వభావాలు ప్రజలకు తెలిసినా భారతదేశ వునికికే ఎంతో అపాయం.

అంచేత ఎంత రాత్రయినా యీ వేట తప్పదు.

*

*

*

తాళాలు తీస్తున్న చప్పుడు విని తలెత్తి చూశాడు జయపాండ్యన్.

జైలుగారు తన సెల్ తాళం తీస్తున్నాడు. అతని వెనకే జైలువార్లరు నిలబడివున్నాడు.

రాయపురం సెంట్రల్ జైలులోని 'సాలిటరీ కన్ ఫెస్ మెంట్' వారు అది. అంటే యావజీవితశిక్ష అనుభవించే వాళ్లు, రేఫోమాపో ఉరితీయబడే వాళ్లు ఇతరులతో కలవకుండా ప్రత్యేక మైన గదుల్లో ఒంటరిగా వుంచబడతారు అక్కడ.

తలుపు తెరిచితేని బయటకు రమ్మన్నట్లు సైగ చేశాడు జైలుగారు.

జయపాండ్యన్ గడ్డిపరుపు మీదినుండి లేవలేదు... నిర్లక్ష్యంగా చూశాడు గార్ వేపు.

“ఎందుకు?”—అన్నాడు ఎక్కడో నూతిలోనుండి వచ్చినట్లుందిమాట. ఇలా ఈ జైల్లో కొంతకాలం గడిపితే భాషే మర్చిపోయే అవకాశం వుంది.

“ఎందుకూ చెప్పితేగాని రావా?” అన్నాడు గార్ లాతీ వూపుకొంటూ గదిలోకి వెళ్ళబోతూ, వార్డర్ అతని భుజంమీద చెయ్యి వేసి వెనక్కి లాగాడు, తను ముందుకు వస్తూ...

“దేరీజ్ స్పెషల్ విజిటర్ ఫర్ యు మిషన్ పాండ్యన్ వుడ్ యు ప్లీజ్ కమ్?” జైలు వార్డర్ గొంతులో దయ ధ్వనిస్తోంది.

జయపాండ్యన్ స్వతహాగా క్రూరుడు కాదు. అతను సాధారణ నేరస్తుడు కాదు. మర్యాదా, లాంఛనాలు అరం చేసుకోగల శక్తి అతనిలో యింకా మిగిలివుంది.

గడ్డిపరుపు మీదినుండి మెల్లగా లేచి నిలబడి జైలు గదిబయటికి వచ్చాడు.

ముందు వార్డర్, తర్వాత జయపాండ్యన్, అతని వెనక గారు. జైలునూపరింటెండెంట్ గదివైపునడిచారు. జైలు నూపరింటెండెంట్ గదికి ప్రక్కగా, విజిటర్స్ గది వుంటుంది.

జయపాండ్యన్ ను ఆ గదిలోకి తీసువచ్చేటప్పటికే ఆ గదిలో డి.వి.జి. యూనిఫాంట్లోని ఓ వ్యక్తి కూర్చుని వున్నాడు.

జయపాండ్యన్ ను ఆ గదిలో వదిలిపెట్టి, వార్డరు, గార్డు ఇద్దరూ బయటికి వెళ్ళిపోయారు. టేబిలుకు అవతల విజిటర్స్ చెర్లో కూర్చునివున్న వ్యక్తివంక సందిగంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు జయపాండ్యన్.

ఎర్రగా పండుకోతిమల్లే వున్నాడా వ్యక్తి. వెడల్పయిన శరీరం, మెడమీద అతికించినట్లున్న పెద్దతల, నున్నగా వెనక్కి దువ్వుకొన్న జుట్టు, నిక్కబొడుచుకొన్నట్లున్న చెవులు, దట్టమైన కనుబొమల క్రింద చిన్నకళ్ళు. నూది ముక్కు, పెదిమలు వుండి లేన్నట్లుగా వున్నాయి.

అతని టెరీకాటన్ ఖాకీ యూనిఫాంని బట్టి, అతని షోల్డర్ లూప్స్ మీది గుర్తుల్ని బట్టి అతని హోవా డి.వి.జి. అని ఊహించుకోవచ్చు.

జయపాండ్యన్ ని నఖశిఖ పర్యంతం పరీక్ష గా చూశాడా వ్యక్తి పావునిముషం సేపు. వున్నట్లుండి అతని ముఖం మీద నవ్వులాంటి చొకటి కదిలింది.

“సిడవున్ మిష్టర్ జయపాండ్యన్! టేక్ యువర్ సీట్!” అన్నాడతను టేబిలుకు దూరంగా వేసివున్న కుర్చీ చూపెడుతూ.

జయపాండ్యన్ కూర్చోలేదు. అతని వెళ్ళు దిశగా చూశాడు.

“మే వి హావ్ ఎ సిగరెట్” అన్నాడు టేబిలు మీదవున్న గోల్డ్ ఫ్లేక్ పెట్రెవెపు చూపి.

“ష్యూర్! హావ్ వన్!” అన్నాడతను పెట్రెవెపు చూసి తల వ్రాపుతూ.

జయపాండ్యన్ సిగరెట్ తీసి వెలిగించి గట్టిగా ఓ దమ్ము పీల్చాడు. తర్వాత మెల్లిగా కుర్చీలో కూర్చొని కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

“హోవ్ యుఆర్ కంఫర్టబుల్!” అన్నాడతను జైల్లో సౌకర్యంగానే వుందని భావిస్తున్నాను అని దానర్థం.

జయపాండ్యన్ గుప్పన పొగవదిలి కళ్ళు తెరిచాడు. అతని పెదవుల మీద చిరునవ్వు ఒకటి కనిపించింది.

“ఇట్ డస్ట్స్ మేటర్ రియల్లీ” అన్నాడు జయ పాండ్యన్ ఫిలాసోఫికల్ గా.

“అఫ్ కోర్స్! మరో పదిరోజుల్లో మనం చనిపోవడం భాయం అని ముందుగా తెలిసినప్పుడు కష్టసుఖాలను గూర్చి అంతగా పట్టంపు వుండదనుకొంటాను” అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

“యస్ యు ఆర్ రెట్!” అన్నాడు జయపాండ్యన్ మగో దమ్ము పీల్చి వదులుతూ.

“కానీ, పది గోజుల్లో నిన్ను ఉరితీయ్యరు. ఆసలు నీకు ఈ జైలోంచి పూర్తి స్వేచ్ఛతో విడుదల లభిస్తుంది. అని నువ్వు తెలుసుకొన్నప్పుడు జీవితంమీద నీ దృక్పథం పూర్తిగా మారిపోతూ—” అన్నాడతను నవ్వుతూ సిగరెట్ ఆర్పేస్తూ.

జయపాండ్యన్ కళ్ళు నిర్వికణాల్లా ముండాయి.

“మిస్టర్! నీ పేరమిటో తెలియదుగాని, పరిహాసాలకు ఇది సమయంకాదు” అన్నాడు కోపంగా.

“సారీ మిస్టర్ పాండ్యన్! ఐ మెన్ నో ఆఫెన్స్. నా పేరు చెప్పనేలేదు కదూ. ఐయామ్ కల్నల్ కపూర్! మిలిటరీ ఇంటలిజెన్స్” అన్నాడతను అపాలిజటిక్ గా.

“ఐసీ!”

“ఐ హావ్ ఏ ప్రపోజిషన్ ఫర్ యు.”

“చెప్పండి వింటున్నాను” అన్నాడు సిగరెట్ చివరి దమ్ము లాగి నేలమీద పడేస్తూ.

“హావ్ ఆనెదర్ వన్ ఇఫ్ యు లైక్” అన్నాడు కపూర్ పాకెట్ ముందుకు తోస్తూ.

జయపాండ్యన్ తలాడించి మగో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

“నేను చెపుతున్న విషయాన్ని సీరియస్ గా ఆలోచించండి. మీరు మాకు సహాయం చెయ్యడానికి ఒప్పుకొంటే...మీకు పూర్తి స్వేచ్ఛ, క్రొత్త జీవితం లభిస్తాయి—”

“అంటే నాకు విడిచిన ఉరిశిక్ష రద్దవుతుందా?”—

“నో...అలాంటిదేమీ లేదు. ప్రభుత్వ రికార్డుల్లో

ఎక్కడా మిమ్మల్ని క్షమించి వదిలిపెట్టనట్లుగానీ, మీరు మాకు సహాయం చెయ్యడానికి ఒప్పుకున్నట్లుగాని వుండదు” —

“అంటే?” —

“ఇది ఒకరకంగా ప్రయివేట్ ఎసెస్ మెంట్. ప్రభుత్వానికి సంబంధంలేదు. ప్రభుత్వంలో కొందరు పలుకుబడిగల వ్యక్తులు, ఒకపని చేసిపెట్టమని మిమ్మల్ని కోరుతున్నారు. దానికి ప్రతిఫలంగా మిమ్మల్ని ఈ జైలు లోంచి తప్పించి, మరో దేశంలో సుఖంగా బ్రతికే అవకాశం కల్పిస్తారు.”

“అంటే అధికార రీత్యా నన్ను జైలునుంచి విడుదల చేసినట్లుకాని, నేను నేర సుడు కాననిగాని ఏ రకమైన రికార్డు వుండదన్న మాట.”

“యస్. ఎగ్జిక్ కర్స్. అంటే నిజానికి మీరు జైలులోనుంచి తప్పించుకు పారిపోయినట్లు సాక్ష్యం సృష్టించబడుతుంది.”

“ఇంతకీ ఏం చెయ్యాలి నేను?”

“చెప్తుతాను. నేను చెప్పేముందు ఓ ప్రశ్న అడుగుతాను సమాధానం చెప్పండి.

ఈ జైలులో నుండి బయటపడి మరో దేశంలో సుఖంగా బ్రతికే ఏర్పాటుకోసం మీరేంపని చెయ్యగలరు?” అన్నాడు కల్నల్ కపూర్ నూటిగా.

జయపాండ్యన్ ఒళ్ళు జల్లుమంది. మానంగా కళ్ళప్పగించి కపూర్ నే చూస్తూవుండిపోయాడు.

నవ్వాడు కపూర్ ... “సమాధానం చాలా సింపుల్ మిస్టర్ పాండ్యన్. పదిగోజుల్లో ఈ ప్రపంచాన్ని వదిలే మీకు మరో క్రొత్తజీవితం ప్రారంభించే అవకాశం

వచ్చినప్పుడు ఏం చెయ్యడానికైనా వెనుకాడకూడదు మీరు.”

మెల్లిగా తలూపాడు పాండ్యన్. “యస్... యు ఆర్ రైట్ అనుకొంటాను. చెప్పండి... ఏం చెయ్యాలి” అన్నాడు.

తల అడ్డంగా పూపాడు కపూర్. “నా ప్రశ్నకు సమాధానం అడిగాడు. మేము చెప్పిన ప్రపాజిషన్ కి ఏ పనయినా చెయ్యడానికి మీరు సిద్ధంగా వున్నారా?”

“యస్... ఆఫ్ కోర్స్... ఏమిటది?—” అన్నాడు జయపాండ్యన్ అసహనంగా.

“ఒక మనిషిని కాల్చి చంపాలి మీరు” అన్నాడు కపూర్.

కపూర్ మాటలు ఆ గదిలో పిస్తోలు గుళ్ళలా ప్రేలాయి. తల తిరిగినట్లయింది జయపాండ్యన్ కు.

“మీ ప్రపోజలును జైలు నూపరెంటెం డెంట్ కి, వార్డర్ కి చెప్పితే ఏమవుతుంది?” అన్నాడు గట్టిగా పొగ పీల్చి వదుల్తూ.

నవ్వాడు కపూర్. “అ మెచ్యూరిష్ క్వశ్చన్! మీ కంప్లెయింట్ గాని, ప్లేట్ మెంటు గాని యెవ్వరూ రికార్డ్ చేసుకోరు. ఈ జైలు అధికారులు, ప్రభుత్వంలోని అనేక మంది వున్న తోడ్యోగులు కొందరు మంత్రులు మా మనుషులే అని ఈ సరికి మీరు గ్రహించే వుండాలి. పైగా జైలులో మీ రేమయినా గొడవ చేయాలని ప్రయత్నిస్తే పదిరోజులపాటు మిమ్మల్ని మతులో వుంచడం అతి కష్టమయిన పనికాదనుకొంటాను—”

జయపాండ్యన్ తలవూపి “మరో ప్రశ్న. ఈ పనికి నన్నే ఎందుకు ఎన్నుకోవలసి వచ్చింది?”

“సమాధానం చెబుతాను. మేం చేయబోయే పనికి ఒక డిస్పరేట్ పర్సన్ కావాలి. మామూలు కిరాయి హాంతులు పనికిరారు అని యెప్పుడో నిశ్చయించుకొన్నాము. మాకు కావలసిన వ్యక్తి రైఫుల్ ను వుపయోగించి గురిమాసి కొట్టగల నేర్పరి అయిందాలి, మానసిక స్థిరత్వం కలిగి వుండాలి, ప్రాణాలమీద ఆశ పోయిన వ్యక్తి అయివుండాలి.

ఈ లక్షణాలు వుండి చావుకోసం యెదురుచూస్తున్న వ్యక్తులకోసం మేం మా ఇంటిలిజెన్స్ హెడ్ క్వార్టర్స్ లోకి కంప్యూటర్ని ఇన్ ఫర్ మేషన్ అడిగాము. కంప్యూటర్ ల అంచనా ప్రకారం అలాంటి వ్యక్తులు ఇద్దరే కనిపించారు అందులో మిరొకరు. ఇంకో వ్యక్తి వున్నా మానసికంగా, కారీరకంగా మీరు స్థిరమైనవారని మిమ్మల్ని ఎన్నిక చేసుకోవడం జరిగింది.

అదీకాక మీరు మారణాయుధాల ప్రయోగంలో నిపుణులు, మాకు అనుకూలంగా వున్న జైలు అధికారుల కష్టాడిలో వున్నారు.”

“ఐసీ!” అన్నాడు జయపాండ్యన్.

“సరే. మీరు ఏం నిశ్చయించుకొన్నారు?”

“దు ఐ హావ్ ఎ చాయిస్. మీ ప్రపోజలును బేషరు తుగా అంగీకరిస్తున్నాను. మిగిలిన వివరాలు చెప్పండి” అన్నాడు జయపాండ్యన్ జబ్బలు చరుచుకొని.

“ది ప్లాన్ ఈజ్ వేరీ సింపుల్. ముందు మిమ్మల్ని ఈ జైలునుండి తప్పిస్తాము.”

“ఎలా?”

“ద టైప్ స్క్రీకెట్! చివరి నిముషంవరకూ చెప్పము మీకు. మొత్తానికి మీరు జైలులోంచి సులభంగా తప్పిం

చుకు పోయేలా వీలు కల్పిస్తాము. ఆ తర్వాత ఎవరినీ హత్య చెయ్యవలసింది, ఎలా హత్య చెయ్యవలసింది చెప్ప తాము మీకు. హత్య జరిగిన వెంటనే ఈ దేశం వదిలి వెళ్ళిపోయేందుకు ఏర్పాటు చెయ్యబడతాయి. మీరు వెళ్ళబోయే దేశంలో మీ పేర్ను ఒక బ్యాంకు అకౌంటు అందులో మీ మిగిలిన జీవితం సుఖంగా గడిచిపోయేందుకు తగిన డబ్బు వుంటాయి. ఈ దేశం వదిలి వెళ్ళడానికి వీలుగా మీకు ప్యాస్ పోర్టు, ఎయిర్ పోర్టులో మిమ్మల్ని ఎవరూ అడ్డగించకుండా ఏర్పాటు చేస్తాము.”

“ఇట్ సౌండ్స్ గుడ్!” అన్నాడు జయపాండ్యన్ సిగరెట్ చివరిదమ్ము పీల్చి వదుల్తూ.

“యస్! అవర్ ప్లాన్ యిజ్ట్ ది బెస్ట్! మీ నిర్ణయం ఏమిటి?”

“ఓకే...అయామ్ రెడీ!” అన్నాడు జయ పాండ్యన్.

“గుడ్! పారిపోవడానికి సిద్ధంగా వుండండి. బెస్ట్ ఆఫ్ లక్” అన్నాడు కల్నల్ కపూర్ జయపాండ్యన్ కు షేక్ హాండ్ ఇస్తూ.

“కల్నల్ కపూర్! మరో చిన్న రిక్వెస్టు!” అన్నాడు జయపాండ్యన్.

“ఏమిటది?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు కపూర్.

“ఇ విల్ కీప్ దిస్!” అన్నాడు జయపాండ్యన్ నవ్వుతూ బల్లమీది సిగరెట్ పాకెట్ జేబులో వేసు కొంటూ.

*

*

*

“ఎనీ న్యూస్?” ప్రొఫెసర్ రామన్న కంఠంలో ఆత్మర.

“నధింగ్. ఇంతవరకూ ఏమీ తెలియలేదు. వెరీ మిస్ట్రీ యస్. కనీసం ఆవశేషాలుకూడా కనిపించడంలేదు” అన్నాడు ఎయిర్ వెస్ మార్ ల్ గోవిందన్ నాయర్.

“యూ మస్ కంటిన్యూ ది సెర్చ్! అంగారక శత్రువుల చేతిలో పడలేదని మనకు పూర్తి నమ్మకం దొరికే వరకూ బంగాళాఖాతమంతా గాలించమనండి. విమానం కూలిపోయినరోజు సముద్రంలో ‘ఆపైడ్’ వుందిగనుక విమానం పైకి తేలే అవకాశంలేదు. కాని చివరి క్షణంలో విన్నర్ బెయిల్ అవుట్ చేస్తున్నానన్నాడు గనుక ఆ పారాచ్యూట్ గాని, ఎజెక్షన్ సీటుగాని నీటిలో తేలుతూ కనిపించవచ్చు” అన్నాడు రామన్న.

“యస్, యస్! యు ఆర్ రైట్! సెర్చ్ పార్టీలకూ అదే చెప్పాను నేను. మద్రాస్ బీచ్ ప్రాంతంలో ఏదో ఎర్రటి వస్తువు మండుతూ విమానంలోనుండి సముద్రంలో పడడం కొంతమంది బెస్వాళ్ళు చూశారట. సెర్చ్ను ఆ ప్రాంతంలో కాన్ సెన్ ట్రేట్ చెయ్యమని ఇన్ స్ట్రక్షన్ ఇచ్చాను.”

“యస్. మేక్ ది సెర్చ్ ధరో! కూలిపోయిన విమానంలో డిఫెక్ట్ ఏమిటో తెలియనిదే మనం మరో టెస్ట్ పార్టీ టేకప్ చేయడం ప్రమాదకరం. కనీసం ఆ డిఫెక్ట్ తెలియడానికయినా కౌంటెన్ విన్నర్ బ్రతికుండా అని కోరుకొంటున్నాను” అన్నాడు ప్రొఫెసర్ రామన్న దిగులుగా.

“ష్యూర్ ... ష్యూర్” అన్నాడు గోవిందన్నాయర్ టెలిఫోన్ దగ్గరికి లాక్కొంటూ.

*

*

*

జయపాండ్యన్ జైల్లో సిగ రెట్ కాలుస్తూ కూర్చు

న్నాడు. అతని మనసులో అనేక ఆలోచనలు ఒకేసారి కదుల్తోన్నాయి.

చిన్న జైలుగది, నిలబడి ఎటువైపుకూ నాలుగడుగులు వెయ్యడానికి వీలులేనంత చిన్నగది. నాలుగువైపులా రాతిగోడలు వెనకవైపు సీలింగ్ కు దగరగా యినుప చువ్వలతో కిటికీ, ముందు బలమైన ఇనుపతలుపు. తప్పించుకుపోవడానికి వీలులేని సెటప్.

సాలిటరీ కన్ ఫెస్ మెంట్ కు ఉదేశింపబడిన జైలు గదులవి. మరణశిక్ష ఎదురుచూసే ఖైదీలు, రాక్షస ప్రవృత్తి చూపెడుతున్న ఖైదీలు, దీర్ఘ కాల కఠిన శిక్షలు అనుభవిస్తున్న ఖైదీలు ఈ చిన్నచిన్న జైలు గదుల్లో విడివిడిగా వుంచబడతారు.

ఉదయం నుండి తన గదివున్న వింగ్ లోని ఖైదీల నందరినీ ఇతర వింగ్స్ లోని గదుల్లోకి తీసుకెళ్ళడం చూస్తూనే వున్నాడు జయపాండ్యన్.

మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలకు అల్యూమినియం గిన్నెలో భోజనం వచ్చింది. నూకల అన్నం, పల్చటి నీళ్ళలాంటి సాంబారు, గోంగూర పచ్చడి. రోజూ అదే తిండి.

భోజనం తెచ్చిన గార్డ్, గిన్నెతోబాటు చిన్న అట్ట పెట్టి తెచ్చి లోపలపెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

గబగబా అట్టపెట్టె తెరిచాడు జయపాండ్యన్. చిన్న హేండ్ 'మిషన్ సా', చిన్న కాగితం వున్నాయి. కాగితం మడతలు విప్పాడు.

“మిషన్ సాతో తలుపు వూచలు కోసెయ్యి... చీకటి పడినతరువాత వూచలు వంచి పారిపోవడానికి సిద్ధంగా వుండు. ఇప్పుడు అన్నం తెచ్చిన గార్డు నిన్ను తీసుకెళ్ళడానికి వస్తాడు చీటిని తగలబెట్టు” —

చదవుకొని తలాడించాడు జయపాండ్యన్. అగ్గిపుల్ల గీసి కాగితాన్ని కాల్చి మసిచేశాడు.

ఉదయం నుండి ప్రక్కగదుల్లోని ఖైదీలనందరినీ మరోచోటికి తరలించడానికి కారణం అదే అయ్యిం టుంది. తనీ మరరంపం వుపయోగించి ఊచలు కోస్తోంతు ఆ శబ్దం వాళ్లు వినకుండా అయివుంటుంది. నిజానికి తాళాలు తెరిచి తను తప్పించుకుపోయేట్లు చెయ్యవచ్చు. కాని అలా అయితే తప్పకుండా జైలు అధికారులమీద అనుమానం వస్తుంది. అంచేత తను ఊచలు కోనుకొని తప్పించుకుపోయినట్లు సాక్ష్యం సృష్టిస్తున్నారన్న మాట.

అన్నం తినాలనిపించలేదు. చీకటి పడగానే ఈ జైలులోంచి తప్పించుకొని స్వేచ్ఛా ప్రపంచానికి అడుగు పెట్టబోతున్నాడు. ఈ రాళ్ళ నూకల అన్నం తినవలసిన ఆవులరంలేదు.

అన్నం గిన్నెను గోడపక్క కున్నట్టి, సిగరెట్ వెలిగించాడు, ఇంకా మూడు సిగరెట్లు వున్నాయి. జైలులోంచి బయటపడేవరకూ అవే... జాగ్రత్తగా కాల్చుకోవాలి అనుకొన్నాడు.

హేండ్ మిషన్ రంపం తీసుకొని మెల్లిగా తలుపు దగ్గరికి చేరాడు.

రంపం చక్రాన్ని ఊచకు ఆనించి మెల్లిగా త్రిప్పడం మొదలుపెట్టాడు. మొదలుపెట్టిన అయిదునిమిషాల్లో తెలిసింది పాండ్యన్ కు. ఊచలు కోయడం అంత తేలికయిన పని కాదని. మొదటి ఊచ కోయడానికి దాదాపు గంటన్నర పట్టింది.

మూడంగుళాలకు ఒక వూచచొప్పున వున్నాయి అంగుళంలావు ఇనుపకడ్డీలు. మనిషి దూరేంత రంధ్రం

చెయ్యడానికి దాదాపు ఆరువూచలు కొయ్యవలసి వుంటుంది.

ఆరువూచలు పూరిగా కోనేప్పటికి రాత్రి ఏడయింది. కోసిన ఊచల్ని వంచడం శక్తికి మించిన పనిగా కనిపిస్తోంది. చిరరి సిగరెట్ వెలిగించి జైలుగోడకు జేరగిలబడ్డాడు.

సాధారణంగా రోజూ కారిడార్లో వెలిగే బల్బు వెలగక పోవడంవలన బయటంతా చీకటిగా వున్నట్లు వుంది. గార్ రూమ్లో ఎనిమిది గంటలు కొటారు. జైలంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. ఎక్కడో దూరంగా ఏవరో గుండెలు పగిలేలా ఏడుస్తున్న శబ్దం మాత్రం వినిపిస్తోంది.

శక్తి కూడగట్టుకొని ఒక్కొక్క ఊచే వంచడం మొదలుపెట్టాడు.

ఊచ ఊచకీ పదినిముషాలు విశ్రాంతి తీసుకొంటూ ఆరు ఊచలు వంచాడు.

తొమ్మిది, పది. పదకొండు... రెండయింది... అలసట, శ్రమవల్ల ఎదురు చూసి చూసి జయపాండ్యన్ గదిలో ఒళ్ళు తెలియకండా నిద్రపోయాడు.

ఎవరో డొక్కలో పాడుస్తున్నట్లయి మెలుకువ వచ్చింది. జైలుగార్లు లాఠీతో పాడుస్తున్నాడ.

“కమాన్ ... నెటవ్ ... క్విక్ ...” అంటున్నాడు గుసగుసలుగా.

ఎక్కడో ఇంజను రోద వినిపిస్తోంది. చటుక్కున లేచి నిలబడ్డాడు.

గబగబ వంచిన వూచల సందుల్లోంచి బయటికి వచ్చాడు. వంగిన ఊచొకటి నిక్కరకు పట్టుకొని పరునచిరిగింది.

“జైలు యార్ లోకి పరిగెత్తు!” అన్నాడు గార్డ్.

చకచక జైలుమధ్య భాగీసలంలోకి పరిగెత్తాడు. అప్పుడర మెంది జయపాండ్యన్ కి ఇంజన్ రోద ఏమిటో చెవులు చిలులుపడేలా చప్పుడవుతోంది.

హెలీకాప్టర్!!!

జైలు మధ్యభాగంలో క్రిందికి దిగుతోంది.

వేగంగా పరిగెత్తాడు హెలీకాప్టర్ వెళ్ళు.

వెనక యెవరో అరుస్తున్నారు.

మిగిలిన గదుల్లో ఖైదీలు నిద్రలేచారు. వాళ్ళ కేకలు అరుపుల్లో జైలు ప్రతిధ్వనించింది.

జైలు గార్డు విజిల్ అంత రోదలనూ స్పష్టంగా వినిపించింది.

జైలు అలారం బాయ్ న మోగుతోంది.

“పాండ్యన్! క్విక్!” హెలీకాప్టర్ తలుపు తెరుచుకొంది.

జయపాండ్యన్ హెలీకాప్టర్ లో అడుగుపెట్టగానే రివ్యూన వెకి లేచింది.

“ఫైర్!” అరుస్తున్నారెవరో క్రిందనుండి.

అప్పటికే హెలీకాప్టర్ జైలుగోడలు దాటింది. జైలు చుట్టూ ఫ్లడ్ లెటు దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్నాయి.

క్షణాల్లో హెలీకాప్టర్ వూరి పాలిమేరలు దాటిపోయింది.

•

•

•

అలారం చప్పుడికి మెలకువ వచ్చింది జయపాండ్యన్ కు.

ఎయిర్ గండిషన్ గది. ఫోమ్ బెడ్ ప్రక్కనే వున్న వెట్ టేబిల్ మీది అలారం టెమ్పిస్ తొమ్మిది గంటలు చూపేడుతోంది.

బదకంగా లేచాడు జయపాండ్యన్.
 తలుపుమీద చిన్నగా చప్పుడయింది.
 “కమిన్!”

తెల్లటి బట్టర్ డ్రెస్ లోవున్న వ్యక్తి శ్రేతో లోపలికి
 వచ్చాడు. పింగాణి పాట్ లోనుండి డికాక్షన్ పోసి
 కాఫీ కలిపి ఇచ్చాడు. శ్రేలోనే ఓ ప్రక్క మడిచిపెట్టిన
 న్యూస్ పేపర్లు వున్నాయి.

కాఫీ సిక్ చేస్తూ పేపరు తిరగేశాడు.

జైలులోంచి తను తప్పించుకొన్న సంఘటన బాక్స్
 కట్టి ఫ్రంట్ పేజీలో ప్రచురించారు. హోలీకాప్పర్ల సహాయంతో
 ఫైదీలను జైళ్లలోంచి తప్పించే పద్ధతి భారత దేశంలో
 జరిగిన సంఘటన అని విలేఖరి ఈ జైల్ బ్రేక్ గురించి వర్ణించాడు.
 ఈ హోలీకాప్పర్ కోసం మద్రాసు చుట్టుప్రక్కల పోలీసులు సైనిక దళాల సహాయంతో
 గాలిస్తున్నట్లు వ్రాశారు.

“బ్రాక్ ఫాస్ట్ సర్?” అన్నాడు బట్టర్.

“యస్! మరో గంటలో!” అన్నాడు జయపాండ్యన్ లేచి నిలబడుతూ.

అరగంటలో కాలకృత్యాలు ముగించుకొని బాత్ రూమ్ లోనుండి బయటపడాడు. గదిలోని ఓ నూట్ కేసులో తన సైజ్ కు సరిపడా దుస్తులు వున్నాయి... నచ్చినవి ఏరుకొని డ్రెస్ చేసుకొన్నాడు.

తల దువ్వుకొంటూండగా బట్టర్ బ్రేక్ ఫాస్ట్ శ్రే తెచ్చాడు. వడివడి ఇడ్లీలు, నెయ్యి, మసాలా దోశె... నూరుకాతం మద్రాస్ బ్రేక్ ఫాస్ట్... చాలాకాలంతర్వాత తృప్తిగా టిఫిన్ చేశాడు జయపాండ్యన్.

ప్రేక్ ఫాస్ట్ పూ రిచేసి సిగరెట్ వెలిగిస్తుండగా గది లోకి వచ్చాడు కపూర్.

“గుడ్ మార్నింగ్ కల్నల్!” అన్నాడు జయపాండ్యన్ ఉత్సాహంగా.

“వరీ వరీ గుడ్ మార్నింగ్ ... పశాడు యు ఫీల్?” అన్నాడు కల్నల్ కపూర్ సోఫాలో చతికిలబడుతూ.

“ఓ... గ్రేట్ ...!” అన్నాడు పాండ్యన్ ఆనందంగా.

బట్లర్ చకచకా ఖాళీ అయిన ప్రేని తీసుకెళ్ళి పోయాడు.

“మేజర్ పాండ్యన్ పశా గుడ్ యు ఆర్ విత్ ఎ రైఫిల్?” అన్నాడు కపూర్ సోఫాలో వెనక్కి వాలి సిగరెట్ పొగ గాల్లోకి రింగులుగా వదులూ.

“ఉచ్ మేకో? ఏ రకం రైఫిలు ... వెంచెప్టర్ మాక్స్ మన్, బాంటిన్, ఎక్స్ బి పాయింట్ సిక్స్. ఏ రకమైన రైఫిల్ నయినా నులభంగా ఉపయోగించగలను. ప్రెఫరబ్లీ వెంచెప్టర్” అన్నాడు జయపాండ్యన్ మేటరాఫ్ ఫాటగా.

“అఫ్ కోర్స్ వుయ్ నో... మీరు ఆర్మీలో వుండగా బెస్టు షాట్ అని తెలుసు. కాని ఆ టచ్ ఇంకా వుందంటారా?”

“వాట్ డు యు మీన్?” అన్నాడు జయపాండ్యన్ కోపంగా. “ఎ మార్క్స్ మన్ ఈజ్ ఆల్ వేస్ ఎ మార్క్స్ మన్.”

చిన్నగా నవ్వాడు కపూర్. “ష్యూర్! ష్యూర్! ఇది వరలో టెలిస్కోపిక్ రెన్స్ వుపయోగించారా?”

నవ్వాడు జయపాండ్యన్ “టెలిస్కోప్ రెన్స్ వున్న

రెఫ్రిలు నా చేతిలో వుంటే గాలిలో ఎగిరే కందిరీగ నయినా కొట్టగలను—” అన్నాడు జబ్బలు చరుచు కొంటూ.

“గుడ్! అయితే మూవింగ్ టార్గెట్స్ మీకు ప్రాబ్లమ్ కాదన్నమాట.”

“నో... నా టెటాల్ ... యాన్యుయల్ ఆర్మోఫోర్స్ ప్రూవ్ షూటింగ్ లో రెండేళ్ళు వరుసగా ఛాంపియన్ ను—”

“దటిస్ బరీ ఎంకరేజింగ్. కాని మీరు మల్టీ పీక్ ఫెర్ పార్ మెన్స్ లో వుండాలంటే ప్రాక్టీస్ అవుసరం కాదా?”

“ష్యూర్! ఎ కపులాఫ్ డేస్. ఓ రెండ్రోజులు వరుసగా ప్రాక్టీస్ చేస్తే చాలు...” అన్నాడు జయ పాండ్యన్.

“రైట్! ఎగురుతోన్న హెలికాప్టర్ లో కూర్చొని మేము చూపించిన మనిషిని కాల్చి చంపాలి మీరు. అంటే మీరు సాలిడ్ బేస్ మీద నిలబడి షూట్ చేస్తే అవకాశం కూడా వుండదు. పైపెచ్చు మీరు చంపవలసిన మనిషి కూడా కదులుతూ వుంటాడు” అన్నాడు కపూర్ మరో సిగరెట్ వెలిగిస్తూ.

“హా గుడ్ ఈజ్ యువర్ హెలికాప్టర్ డ్రైవర్? మీరు చెప్పిన ప్రకారమయితే నా ఒక్కడి నైపుణ్యంతో పని జరుగదు. మీ హెలికాప్టర్ డ్రైవరు నిపుణత్వం మీదకూడా మన పని విజయం ఆధారపడి వుంటుంది.”

“అంటే?”

(సశేషం)